

Forhandlinger — og fuldført disse — om at sælge dansk Omraade til en fremmed Magt. Ministeriet har, da der kom Rygter frem om disse Forhandlinger, ført Folket bag Lyset ved Udstedelse af falske Dementier (Tilhørere: Hør!).

Formanden: Jeg maa advare Tilhørerne som Tingets Gæster mod at forstyrre Tingets Forhandlinger, da jeg nødigt vil tvinges til at lade Mødet fortsætte uden Tilhørere.

Juel: Da Konventionen var en Kendsgerning, forsvarede Ministeriet disse falske Dementier med en urigtig Paastand og søgte at jage Konventionens Godkendelse igennem paa en ganske utilbørlig Maade. Det er nu godtgjort, at Ministeriet ikke en Gang har den tarvelige Undskyldning for sin Handlemaade, at der forelaa en Tvangssituation. Jeg ser ikke rettere, end at den, der stemmer for Konventionen, slaar en Streg over, om man vil, efter Omstændighederne bifalder og faar et Medansvar for alle disse Utilbørligheder.

Og hvad opnaas der saa ved Salget? Ja, vi skal have de ca. 90 Mill. Kr., men Guld kan ogsaa betales for dyrt, og det er ikke blot muligt, men højst sandsynligt, at Øerne efter Krigen vil være mere værd for Danmark end disse Penge. Vi slipper for Ulejligheden med at administrere Øerne, men vi maa samtidig opgive Haabet om at gøre det godt igen, som vi har forbrudt overfor dem. Det er blevet sagt, at vi ikke evner at administrere Øerne; det ene Øjeblik er Øerne for smaa, det andet Øjeblik er Danmark for lille, og man har ikke Lov til at udstede en Veksel paa Fremtiden, naar der ikke er nogen Udsigt til at indløse den. Det passer ikke, var det Tilfældet, kunde vi lige saa godt pakke sammen med det hele. Nej Sagen er, at man her som saa ofte forveksler Evnen med Villien. Som der før blev sagt: De, der nu er ved Magten, har ikke Villien til at gøre, hvad der skal gøres. Man har ikke Lov til at sige, at Ministerium og Rigsdag er det danske Folk, l'état c'est moi. Hvis det var Tilfældet, var Landets Fremtid haabløs.

De Afstemninger, der har været paa Øerne, kan man aldeles ikke regne med, de er vildledende. Afstemningerne er fore-

gaaet i den Tro, at Forholdene skulde vedblive at være ligesaa usle, som de har været hidtil. En Afstemning derovre burde selvfølgelig foregaa paa Basis af Tilsagn af nødvendige Forbedringer og Reforme. Godkendes Konventionen nu, sælger vi Øerne, uden at Befolkningen derovre har haft Lejlighed til paa rette Maade at udtale sig om Spørgsmaalet.

Jeg haaber, at saa mange som muligt af dette Ting vil stemme mod Konventionen som Protest mod den Forsmædelse, som nu er ved at overgaa Landet, og jeg vil slutte, som jeg begyndte: Saafremt Konventionen vedtages, er det udelukkende paa Lovgivningsmagtens Ansvar. Det danske Folk skal ikke bindes ved en forkert Fortolkning af Folkeafstemningen. Det danske Folk skal staa frit den Dag, da det er i Stand til at fralægge sig alt Ansvar for den Ydmygelse, som Lovgivningsmagten nu er i Færd med at paaføre Landet. Det skal staa frit, det skal kunne fralægge sig dette Ansvar ved at vælge andre Repræsentanter, som bedre kan værne Landets vitale Interesser, Ære og Anseelse.

Nordby: Efter at jeg har hørt Venstres Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) udtale sig, som han gjorde, maa jeg sige, at jeg er blevet berøvet ethvert Haab om et nogenlunde heldigt Udfald af denne Sag. For mig stiller det sig saaledes, at Sagen er afgjort i det Retning, jeg ikke kan ønske. Det virker deprimerende og i ganske særlig Grad, eftersom Sagen er af saa stor Betydning, for ikke at sige saa afgjort Betydning, som den er. Jeg skal derfor fatte mig meget kort, men jeg vil dog for mit personlige Vedkommende motivere min Afstemning.

Jeg kan forudskikke, hvad jeg for øvrigt ved en anden Lejlighed i Samklang med, hvad der her ligger for, har udtalt fra dette Sted, at jeg i 1902 var iblandt de 32 Medlemmer af dette Ting, som da forhindrede, at Vestindien blev solgt. Det har altid været mig en Tilfredsstillelse at tænke tilbage paa, at jeg var med dertil, og jeg maa sige, at jeg havde aldrig ventet at skulle møde det Spørgsmaal igen paa min Vej. Men Regeringen har villet det anderledes. Naar jeg siger Regeringen, maa jeg vel nok særlig fremhæve den højtærede Finansminister